

Prezentare a evenimentului

Meci de dezbatere

Pro și contra : Ar trebui să fie votul obligatoriu?

Evenimentul organizat în amfiteatrul Paul Demetrescu al Facultății de Drept din cadrul U.A.I.C. a adunat într-o după-amiază de joi undeva la vreo 50 de suflete. Studenți, profesori, și membri organizații cu profil european.

Prima impresie a fost tinerețea și frumusețea. Multe studente, tinere și frumoase, îmbrăcate elegant și luminoase. Cred că din 50 de participanți partea masculină nu a reușit să numere 10 reprezentanți. Cumva se poate trage și o primă concluzie. Tineretul și feminitatea pot revendica fenomenul european printr-o reprezentare concludentă. *Dau spoilere* (ca să citez din discursul unuia dintre participanți) și adaug că și la premiere fetele au fost cele care au triumfat.

Imaginea efervescentă deja punctată a fost completată de organizarea în sine a evenimentului. Baloane în culoarea tematică a UE, pliante informative, așezarea juriului separat de participanți, dreptul la cuvânt cuantificat și reglementat, modul de a manifesta aprecierea publicului nu prin aplauze ci folosind modelul academic german.

În mod concret dezbaterea a fost moderată de o studentă volubilă și solară. Cu o expertiză oratorică demnă de o carieră de politician. Echipele combatante au fost formate din câte trei studenți, câte două fete și un băiat de fiecare parte. Prima echipă a reprezentat Guvernul iar a doua a jucat rolul de opoziție. Tema de dezbătut a fost despre obligativitatea dreptului la vot. Guvernul trebuia să convingă auditoriul că votul obligatoriu este o soluție în sensul participării democratice europene. Opoziția să combată această propunere. Fiecare vorbitor a avut la dispoziție două minute pentru a transmite către echipa adversă șpunctul de vedere. Apoi câte un reprezentant al echipei s-a adresat către public încercând să convingă de justetea discursului și cumva încercând într-un efort final să seducă votanții. Apoi votul care a constat în alegerea uneia dintre echipe și trecând fizic lângă ea. Juriul (format din profesori de la Facultatea de Drept, C.S.E. și reprezentant Europe Direct) a deliberat separat și a acordat premii fiecărui participant. Publicul a avut posibilitatea să dialogheze cu organizatorul și studenții participanți la competiție pe perioada cât juriul a deliberat. La final s-au făcut poze de grup s-au împărțit pliante și s-a accesat platforma împreună-în.eu în vederea promovării alegerilor parlamentare europene.

Prima observație. Calitatea dezbaterii a fost una spectaculoasă. Păoate că unii care participă mai des la astfel de evenimente să nu fi fost la fel de impresionați dar personal m-a fermecat. Mi s-a părut ca o victorie personală ca într-un mediu academic riguros stilul liber, creativ, să producă atâta calitate. Firește

că argumentele pro și contra au avut la bază noțiuni de drept. Nu de științe politice. De aceea nu o să-mi permit să-mi dau cu părerea despre abordarea lor.

A doua observație. Onestitatea abordării. Am mereu suspiciuni legate de activități, la care pregătirea întru perfecțiune, presupune un scenariu predefinit. Deși s-a citit de pe foi, deși toți cei șase combatanți erau colegi și se cunoșteau între ei, realismul confruntării a reieșit prin toți porii dialogului. Fără urmă de îndoială. S-au încurcat unul pe altul. Psihologic, întrerupându-se. Ideologic, punând întrebări sau constatând anumite lipsuri în discursul oponentului. Non verbal, prin emoția transmisă.

A treia observație. Un anumit tip de acuratețe funcțională a sistemului de vot. Chiar mă întrebam pe timpul desfășurării competiției eu ce votez? Calitatea discursului sau ideea în discuție? Pentru că dacă pe mine opoziția mă convingea de ne-obigatorietatea votului, unii reprezentanți ai guvernului mă seduceau prin calitatea discursului. Această dilemă a fost rezolvată prin faptul că juriul a votat și apreciat calitatea discursului concurenților iar publicul a trebuit să îmbrățișeze ideea.

A câștigat cu 22 de voturi contra 16 opoziția. Conștient de păstrarea status quo-ului. Acela în care votul e un drept. Nu știu cât a contat dezbaterile în luarea deciziei votanților și cât a fost partizanat subiectiv. Eu unul am venit cu această convingere și cu ea am plecat. Dar nu pot să trec peste asta fără să recunosc că echipa guvernului m-a făcut pe alocuri să-mi pun întrebări.

Ca o ironie sau poate ca o morală de profunzime, votul a fost obligatoriu. Sau cel puțin de nerefuzat. Impresia generală cu care am ieșit de la acest eveniment a fost că atunci când începi să devii pesimist privind viitorul lumii, văzând tot ceea ce se întâmplă în imediata apropiere și extinzând peste întreg mapamondul, vine o astfel de întâmplare care te face să sperii. Că totuși cei care vin din urmă au capacitatea de a vedea și aborda lumea cu inteligență și pricepere.